

insan ey insan
güray öz

Telgrafhane Yayınları
Genel Yayın: 153

İnsan Ey İnsan
Güray Öz

1. Baskı: Mart 2024
ISBN: 978-625-7926-60-7

Yayın Yönetmeni
Taylan Özbay

Editör
Aydan Burcu Özdem

Tasarım-Dizgi
Mehmet Coşkun

Yayın Hakları © Telgrafhane Yayınları, 2024
Sertifika No: 48157

Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Baskı-Cilt
Bulut Dijital Matbaa San. Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 48120

Telgrafhane Yayınları Basım Dağıtım Ltd. Şti.
Adakale Sk. No: 16/9 Kızılay Çankaya/ANKARA
Tel: 0(312) 433 03 58
www.telgrafhane.com.tr/bilgi@telgrafhane.com.tr

güray öz
insan ey insan

Güray Öz, İlk ve orta öğrenimini Nazilli’de tamamlayan Öz, 1949 doğumludur. Hukuk öğrenimini 12 Mart darbesi nedeniyle yarıda bıraktı. Ant dergisinde yazı ve söyleşileri yayımlandı. Türkiye İşçi Partisi’nde üye, Fikir Kulüpleri Federasyonu’nda yönetici olarak görev aldı. İSTA Haber Ajansı’nda muhabir olarak çalıştı. Soyut dergisinde şiirleri yayımlandı.

1981 yılında yurt dışına çıkan Öz, Almanya’da Türkiye Araştırmalar Merkezi’nin basın sözcülüğünü yaptı. 1996-2018 yılları arasında Cumhuriyet gazetesinde çalıştı. Avrupa Temsilciliği, Yazı İşleri Müdürlüğü ve okur temsilciliği yaptı. Öz, Cumhuriyet Gazetesi Davası’nda yazar ve yönetici arkadaşları ile birlikte yargılandı.

Çok sayıda kitaba ortak yazar olarak katılan Öz’ün ABD’nin Irak işgalini ele alan yazılarından oluşan **“Salı Sabaha Karşı”** adlı bir çalışması, **“Kurumuş Gül Ağacı”** ve 77. Yunus Nadi Şiir Ödülü’ne değer görülmüş, **“Dinleyin Size Bir Şey Söylüyorum”** adlı iki şiir kitabı var. 2018’de yayınlanan denemeleri **“Hâlâ Şafakta Geliyorlar Angela”** adını taşıyor. **“Kuşların Kanat Sesleri”** adlı romanı 2019’da yayımlandı.

Öz, uzun yıllar Cumhuriyet gazetesinde *Avrupa* adlı köşesinde yazdı. Şimdi BirGün gazetesinde ve İleri Haber’de yazmayı sürdürüyor. Güray Öz, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC), Avrupa Türk Gazeteciler Birliği (ATGB), PEN Türkiye ve Uluslararası Haber Ombudsmanları Birliği (ONO) üyesidir.

İçindekiler

enkaz altında	11
“cam kırıkları”	12
gar kapısında	13
kuşun kanadı	15
ağaç için bir ağıt	16
akıp giden suyun hikâyesi	17
sivas yangını	18
yalınayak ateşin üstünde	19
ay gidince	20
babamın söylediği	21
rüstem abi	22
bu ses bu karanlık bu öfke	24
cesur çocuğa şiir	26
sessizlik	28
çaresizdir insan	30
çığlık	32
çocuk	33
evden çık	35
nehre gidelim	37
göz de susar	38
göçebe	40
paris’te şenlik ya da fransız üçlemesi	41
hayat hakkında	43
her şey sustuğunda	44
hikâyesi olmayana	46
karanlıkta	48
korkak tarih	49
kör kalbe	51
schrödinger’in kedisi	52
sır	53
su kalmadı	54
varlık yokluk	55
quanta quanta quanta	57
şenlik	59
çağrışım	61

unutmak isteyenlere	62
yitip giden.....	64
yusuf'un aşkı	66
"yürekte bukağı"	67
zamansız mekânsız.....	70
zordur unutmak.....	72
gidesim var artık.....	74
bildiğı gibi gelir gece	75
insan ey insan.....	78

çağlayan'a

birdenbire çöktü üstümüze karanlık

enkaz altında

incecikti sonra koıtu yüreğin üstündeki boşluktan
acı bir ığlıktı herkes duydu çıkmadı kimsenin sesi
küçük bir ocuktı, dal gibi bir delikanlı fidana benzerdi
entarisindeki oyalarla babasının gl bir tanesi

gittiler gecenin karanlığında ellerinde doğmamış güneşin izi

ylece bakakaldık ömrü tüketen yiyip bitiren çaresizlik içinde
koyu gölgesi üstümüze indi ölümün utancı yaşayıp gitmenin
haberlere öfkeyle baktık fotoğraflara nasıl da sinirlendik
orada olsaydık içimizde betona dönmüş günahların dehlizi

gittiler gecenin karanlığında ellerinde doğmamış güneşin izi

geride kalan yalnızca büyük ve sahte bir duvar resmidir
tüm ayrıntıların ince ince çizildiği ölümün hayata dudak bktğ
karanlığın içinde siyahın karardığı kalbi ezen duvarın sustuğu
yavaşça eskiyip solan bir gravre benzerdi sararmış benzi

gittiler gecenin karanlığında ellerinde doğmamış güneşin izi

gittiler geride yalnızca alacakaranlıkta patlayan çığlığın suskun sesi
gittiler sessizce geceye karıştılar ellerinde daha doğmamış
güneşin izi

“cam kırıkları”

orhan aydın'ın evrensel acısına

kalbimiz kırık dökük çekilmez artık gidelim buralardan
başka bir ülke bulalım yok mu başka bir hayat
ışıklar söndü içimiz karardı karanlıkta kayboldu yeşil
kar yağmadı, sular küflüydü, her yer sarsıldı
kanatıyor yürüdükçe kalbimizi cam kırıkları
dağlardan büyük kayalar düştü köylerin üstüne

ölenlere bakamıyoruz yaşayanlar unuttu yaşamak nedir
perde kapandı replikler uçuşuyor ışıkları sönmüş sahnede
daha ne kadar kanayabilir dedi biri nerden bilsin
üstümüze yürüyenler olacak bekliyoruz dedi birileri de
hani neredeler gelsinler onlara inat yaşıyor zaten hayatlar
yağmur kötü yağdı deniz taşı sokaklar temizleniyor
kanatıyor cam kırıkları yüreğini kalanların
kalanı çoktan savurduk nehirlere koyulaştıkça öfke

enkaz artık büyük sessizlik çarpmayan kalbimizde